

Τῆ Κυριακῇ Α΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠή Κε ρ

Κυριε εκεκραξα προς σε ει σακου σο ον
μου ει σακου σον μου Κυριε ^u₉ Κυριε εκεκραξα
προς σε ει σακου σοον μου ^{v'}₂₂ προσχεστη φωνη της δε
η σε ω ωσμου ^u₉ εν τω κεκραγειναι με προς σε ει
σακουσον μου Κυριε ^u₉

Κατευθυνθητω η προσευχη η μου ^{v'}₂₂ ως θυμι
αμα ενωπιον σου ^u₉ ε παρισιστων χειρων μου θυ
σια εσπερινη ει σακουσον μου Κυριε ^u₉

(Τέσσερα κατανυκτικά του ἤχου)

Ἦχος ᾠή Κε ρ

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^u₉ του ε ξο μο
λογησασθαι ^{v'}₂₂ τω ο νο μα τισ ^u₉

Κ^{Κε}υριε αμαρτανωνου παυομαι φιλανθρωπι
ας αξιου μενος ου γινωσκω ^u₉ νικησον μου την πα
ρωσιν μο νε Αγαθε και ελεησο ο ο ο ο ον με ^u₉

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^{ν'} ²² εὖς ὄ α ντα πο δως

^u
⁹
μοι

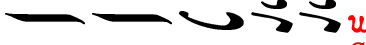
Κ^{Κε}υ ρι ε και τον φο βον σου πτο ου ου μαι και το
πο νη ρον ποι ει ν ου παυ ο μαι ^u⁹ τις εν δι κα στη ρι ω
τον δι κα στη ην ου πτο ει ται η τι ις ι α
θη ναι βου λο με νος ^{ν'} ²² τον ι α τρον πα ρο ρ γι ζει ως κα
γω ^u⁹ μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε πι τη α σθε νει α
μου πλα γχνισθη τι και ε λε η σο ο ο ο ο ν με ^u⁹

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^{ν'} ²² ει σα κ8

^u
⁹
σον της φωνησμη

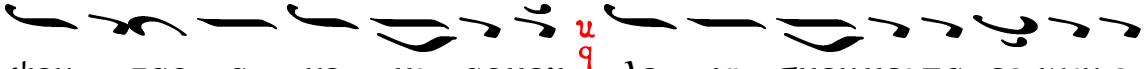
Ο^{Κε}ι οι μοι τι ω μοι ω θην ε γω τη α κα αρπω συ
κη ^{ν'} ²² και πτο ου μαι την κα τα ραν συν τη εκ κο πη ^u⁹ αλλ
ε που ρα νι ε γε ωρ γε Χρι στε ο Θε ος ^{ν'} ²² την
χερ σω θει σαν μου ψυ χην καρ πο φο ο ο ρον α να
δει ξον ^u⁹ και ως τον α σω τον υι ον δε ξαι με και ε λε
η σο ο ο ο ο ν με ^u⁹

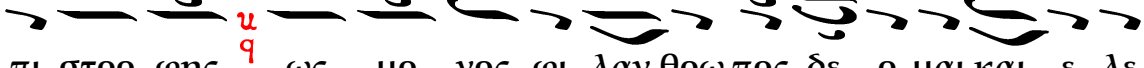
Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^{ν'}
²² εις την φωνην της

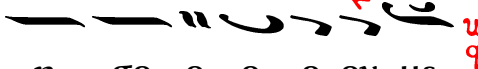

δε η σε ως με ^u
⁹

T^{Κε}
α πληθη των πταισμάτων μου παριδε Κυριε ο

εκ Παρθενου τε χθεις ^{ν'}
²² και πασας εξαλει

ψοντας ανομια μου ^u
⁹ λογισμον μοι παρεχων ε

πιστροφης ^u
⁹ ως μονος φιλανθρωπος δεομαι και ελε

ησοοοον με ^u
⁹

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

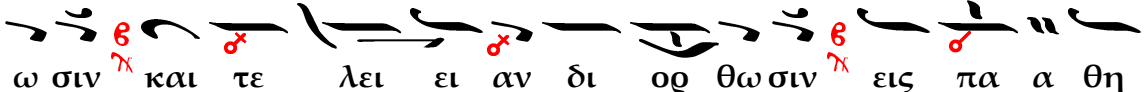
Ἐδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου ^ς

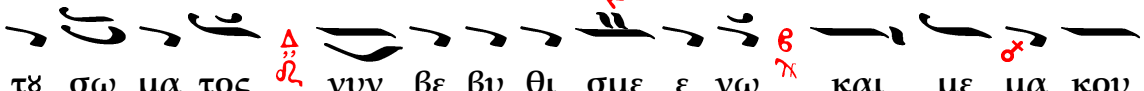
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται
^ε
^{7x} οτι παρ σοι ο ι λα σμος ε

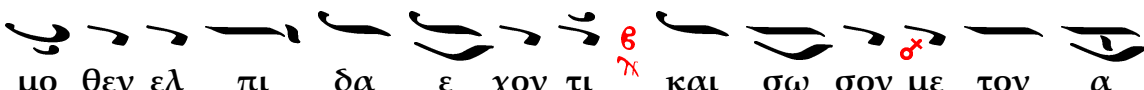

στιν ^ε
^{7x}

Δ
ιδε μοι κατανυξιν και των κακων αλλοτρι

ωσιν ^ε
^{7x} και τελειει ανδι ορθωσιν ^ε
^{7x} εις πααθη

τσωματος ^Δ
²² νυν βεβυθισμε ενω ^ε
^{7x} και με μακρυ

σμε ενω ^Δ
²² εκσθεε Παμβασιλευ ^Δ
²² και μηδα

μοθεν ελπιδα εχοντι ^ε
^{7x} και σωσον με τον α

σω τον δι α πολ λην α γα θο τη τα Ι η σϛ ϛ

παν το δυ να με ο Σω τη ηρτωνψυ χων ημων

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

Mω ση ης ο θε σπε σι ος δι α νη στει ας

τε θε α ται κα θαρ θει εις τον πο θϛ με νον τϛ τον

κν ζη λω σα σα τα πει νη ψυ χη η μη σπευ στον εν

η με ε ρα της εγ κρα τει ασ των κα κων εκ κα

θαρ θη ναι ο πως ο Κυ ρι ος δι δο ντα σοι την α

φε σιν νυν θε ω ρη σης υ παρ χοντα α γα θο ον

και φι λανθρωπον παντο δυ υ να μον Κυ ρι ον

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν. Ἦχος π̣. Δι-θ.

Στίχ. Ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

T α των Νηστειων νυν δι σε βδομα φαιδρως
 ε ναρ ξω με θα τε λθ εν τες η με ραν εξ η με
 ρας α δελφοι αρ μα πυ ρος ερ γα σα με νοι η μιν ως
 Η λι ασ ο ο Θε σβι της τας τεσ σα ρας με γα λας α
 ρε τας τον νην α νυ ψω σω μεν α α πα θει α την σαρ
 κα ο πλι σω μεν τη η α γνει α τρε πον τες και νι κων
 τες τον εχ θρο ον

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος Βου ξ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ εκ
 πα σω ων των α νο μι ων αυ τσ

O ι εν ε σχα α τοις και ροις α να φα νε ε τες
 καλ λι νι κοι Μαρ τυ ρες α στε ρες α δυ τοι εν τω σε
 πτω στε ρε ω μα τι της Εκ κλη σι ας αθ λων λαμ προ τη
 σιν ε ε φω τι σα τε πα σαν την υ φη λι ον και δι ι
 ε λυ σα τε πλα νης το σκο τοσ πα νευ φη μοι και νυν

προς φεγγος το αι ω νι ζον με τε ε βι βα σθη τε
ο θεν εν πι στει την φω σφο ρον τε και ι ε ραν
υ μων α θλη σιν εκτε λθ μεν προ στα α α τας
γα θος υ μων πλθ τη σαντες

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

A πα γω γη η χρι στο μαρ τυ ρες βι αι αι α

δε σμι οι γε γο να τε και α α πε τε θη τε εν φυ

λα κη ε πι μη κι στον α παν τες χρο νον θει οι της

πι στεως ο ο ντως φυ λα κες εν τευ θεν μαι νο με νος θηρ

ο δυσ σω νυ μος ξι φει υ μας ε θα να τω σε μη βρ

λη θεν τας ει ξαι τοις τρ τρ δει νοι οις προσ ταγ μα σι και

νυν τα Α νω ε κλη ρω σα σθε χαρ μο νι κως

τεσ σα ρα κο ντα προς δυ σι πε φυ κο ο ο τες πα

να οι δι μοι βα σι λει α

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια ε
7x

του Κυ ρι ου Δ
δλ 7
χ με ε νει εις τον αι ω να ε
7x

Σ υν Κων στα ντι ι νω Βασ σω η και Καλ λι ι στω ε
7x

Θε ο φιλον α παντες και τον Θε ο δωρον ε
7x και τον ε
7x

λοι πον θει ον ο μι λον Δ
δλ των Α θλο φο ρων π
9 με γα

λο φω ω νως α νε ευ φη μη σωμεν ε
7x θα νειν γαρ προ

ει λο ντο υ περ της παν των ζω ης ε
7x σφα γι α σθεντες ε
7x

γη θεο με νοι Δ
δλ και νυν εν πο λει π
9 Θε ο τς ζωντος ε

πα α να παν ον ται ε
7x και ε ξαι τς νται τς ευ ρειν η

μας π
9 α μαρ τη μα των την α φε σιν Δ
δλ εν η με

ρα της δι ι ι κης Δ
δλ και τε λει αν α πο λυ τρωσιν ε
7x

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος Δ
δλ Βου ς

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω Δ
δλ και Α γι ω Πνευ

μα τι ε
7x

Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας

των αιωνων αμην

Οτι εις βααθη πολων παραπτωματων

θλιως κατηνθησα εξααμελειας μη και ραθυ

μι ασ ο δειλαιος και απορια και απογνω

σει νυ νι ι συ νεχομαι γε νθ μοι βοηθεια και

ι ι λαστηριον και σωτηρια Πα να κραντε

ρα μυθι αν ευμενε στα την παρεεχομενη

μοι σε ι κε τευ ω και σδ δε ομαι και προ σπι

πτω και πι στει κραυγα ζω σοι μη δει χθει ην εις τε

ε ελος τω α λα στορι ε πι χαρμα α α α

Τὸ ἄργόν.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος Βου ξ

Δο ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ι ω

Πνευμα α τι ι

Και νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας

των αιωνων α α μη ην

 Ο τι εις βα α α α θη πο ολ λων πα α ρα πτω
 ω μα α α των α θλι ως κα α τη η ντη η σα α
 ε εξ α α με λει α ας μ θ και ρα θυ μι ας ο
 δει ει λαι αι ο ο ος και αι α πο ο ρι α α και α
 πο γνω ω σει ει νυ υ νι ι συ υ νε χο ο μαι αι
 γε ν μοι βο ο η η θει ει α α και αι ι ι λα
 στη ρι ι ο ον και σω τη ρι α Πα να χρα ντε ε
 ε πα α ρα μυ υ θι α αν ευ με νε στα α τη ην
 πα α ρε ε χο με νη η μοι οι σε ι κε τε ε ευ
 ω ω και σ θ δε ε ο ο μαι και προ σπι πτω
 και αι αι πι στει ει κραυ γα ζω ω σοι οι οι μη η
 δει χθει ει η ην ει εις τε ε ε λο ο ος τω α λα
 α στο ο ρι ι ε πι χα αρ μα α α α α α α

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολουθῶς·

Ἦχος πᾶσι Νη ρ

Ε^{Νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι
ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βυ υ υ τοις
φο βυ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι
οις το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα
εν τω

α κη δι α ασαι τη η ην καρ δι ι ι ι
α α α αν μ

τὸ αὐτό.

Ἐδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπη
των πτε ρυ υ υ υ

γω ω ω ων σα

τὸ τρίτον

Ε^{Νη}
 ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βϝ ϝ ϝ τοις
 φο βϝ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ
Πα
 το Ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α
Νη
 α α α α α σϝ ϝ Κυυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 η ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παραρ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος πάλιν Νη ρ

Μ Νη

Δ ε ε ε ε ε ε ε υ τε ε υε ε ε ε εκ

κα θα α α α α α α α α α ρω ω

ω ω ω με εν ε αυ τϛ ϛ ϛ ϛ ϛ εν

ε ε λε ε η μο συ υ υ υ υ υ ναι

αις και οι κτι ι ιρ μοι οι οισ πε νη η η η η η

η η η των μη σαλ πι ι ι ι ι ι ι ζο ο

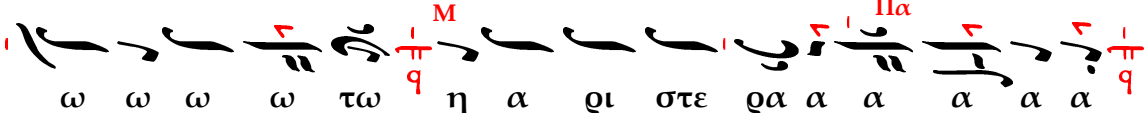
μη η σαλ πι ι ζο ο ον τες μη δη μο σι ι

ε ε ευ ο ο ο ο ο ο ο ον τες η η η μων

τη ην ε ευ ποι ι ι ι ι ι ι ι α α ια

α α αν μη επι ι γνω ω ω ω ω ω ω

Πα

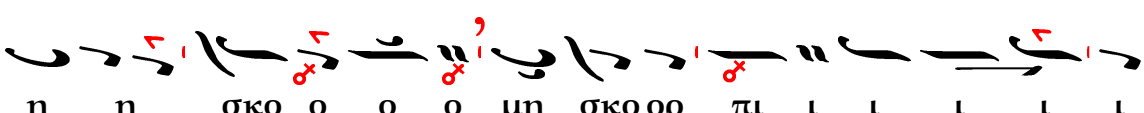
 ω ω ω ω τω ^M η α ρι στε ρα α α α α α

^M τη η η η η ης δε ξι ι α α α α α ας

^{Nη} το ο ε ε ε ε ε ε λιε ε ερ γον ^{δ2} μη ^{δ2} η η

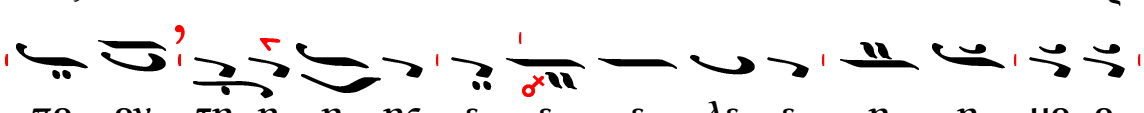
 η η σκο ο ο ο μη σκοορ πι ι ι ι ι ι

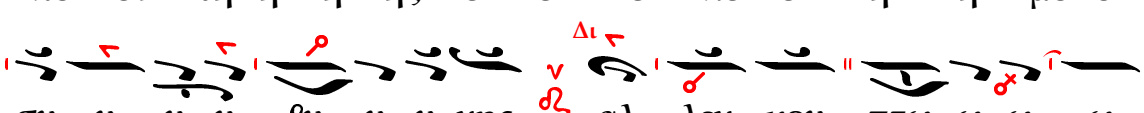
 ι ι ι ι ι ι ι ι ση ^{δ2} η κε νο δο

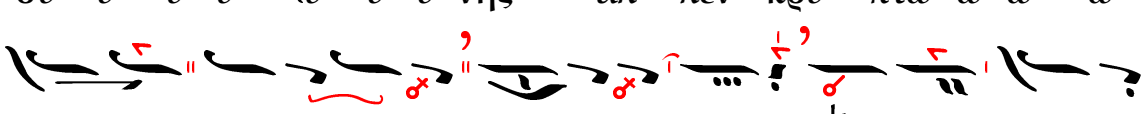
 ξι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ^{δ2} τον καρ

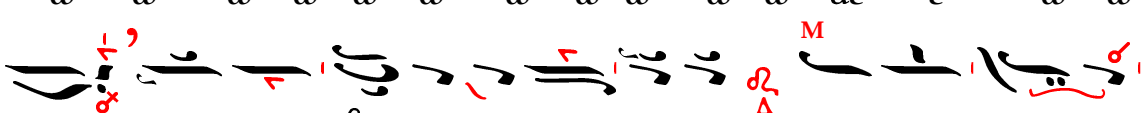
 πο ον τη η η ης ε ε ε λε ε η η μο ο

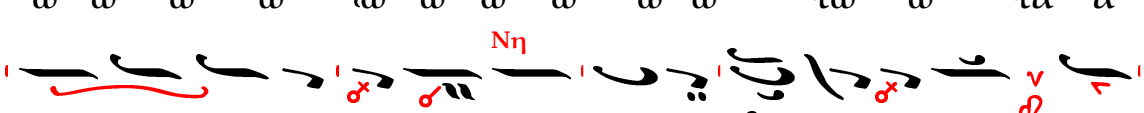
 συ υ υ υ υ υ υ νης ^{Δι} αλ ^{δ2} λεν κρυ ^{δ2} πτω ω ω ω

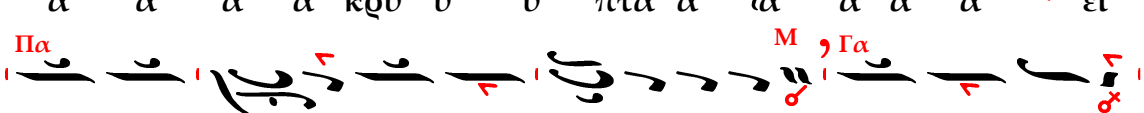
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω λιε ε ω ω

 ω ω ω ω ^{δ2} ω ω ω ω ω ω ^M τω ω τα α

 α α α α ^{δ2} κρυ υ υ ^{Nη} πτα α ^{δ2} λα α α α ^{δ2} ει

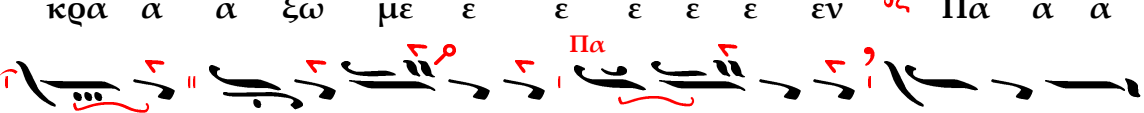
^{Πα} δο ο ο ο ο ο ^{δ2} ο ο ο τι ι ^M κρα α α α ^{Γα}

^M α α ^{Δι} α α α α α α α α α α ξω ω

 κρα α α ξω με ε ε ε ε ε εν ^{δ2} Πα α α

 α α α α α α α τε ε ε ερ α α α

 α α α α α ^M φε ε ε ες ^{Δι} τα ^{δ2} πα ρα α α

πτω ω ω ω μα α α α τα η μω ω ων ως Φι λα
α αν θρω ω ω ω προς

Προς σε η ρα τς ο φθαλ μς μ τον κα τοι κεν
τα εν τω ς ρα νω Ι δω ως ο φθαλ μοι δω
λων εις χει ρας των κυ ρι ων αυ των ως ο φθαλ μοι
παι δι σκης εις χει ρας της κυ ρι ας αυ της ου τως
οι ο φθαλ μοι η μων προς Κυ ρι ον τον Θε ον η
μων ε ως ς ς οι οι κτει ρη η η η σαι
αι η η η μας

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Νη
ευ τε εκ θα ρω μεν ε α αυ τς ς εν
ε λε η μο ο ο συ υ ναις και αι αι οι οι κτιο
μοι οισ πε νη η η η των μη σαλ πι ι ι ι
ι ι ζο ο ο ον τες μη δη μο ο σι ι ευ ο ον
τες η η μω ων τη ην ε ευ ποι ι ι ι ι αν μη

ε πι γνω ω ω τω η η α ρι στε ε ρα τη η
 ης δε ε ξι α ας το ε ε ε ε ρ γον μη σκο ορ
 πι ι ση Η κε νο δο ο ξι ι ι α α τον καρ
 πο ον τη ης ε λε ε η η μο συ υ υ νης αλλ εν
 κρυ υ πτω τω τα κρυ πτα ει δο ο τι ι κρα α
 α ξω ω ω μεν Πα τε ρα α α φε ες τα πα
 ρα πτω ω μα τα α η η μω ων ω ω ως φι λα α
 α αν θρω ω ω πος

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η
 μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη μεν ε ξα
 δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη σθη η ψυ χη
 η μων το ο νει δος τοις ευ θυ νησι και η ε
 ξα δε νωσις τοις υ πε ρη φα νοις

Μαρ τυ ρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και
 πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν πρε σβευ σα

τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ
 χας ημων δε ο ο με ε θα

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ω νας
 των αι ω ω νων α μην

Τ α ου ρα νι ι α υ μνει σε κε χα ρι τω με

νη Μη τε ερ α νυμφευτε και η μεις δο ξο λο γω

μεν την α νε ξι χνι α στο ον σθ γεν νη σιν Θε

ο το κε πρε σβε ευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω
 ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
 Ῥοδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ειν υ περ η μων ^{u q}

Δόξα.

I κε τευ σα τε υ περ η μων ^{v' 22} α γι οι Α πο

στολοι και Α γι οι πα αν τες ^{v' 22} ι να ρυ σθω μεν κιν δυ

νων και θλι ψε ων ^{u q} υ μας γαρ θερ μης προ στα α τας ^{u q} προς

τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^{u q}

Καὶ νῦν.

Υ πο την σην ευσπλαγχνι ι αν ^{v' 22} κα τα φε ευ γο

μεν Θε ο το κε ^{u q} τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{v' 22}

μη πα ρι ι δης εν πε ρι στασει ^{u q} αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω

σαι η μας ^{v' 22} μο ο νη α γνη ^{v' 22} μο ο νη ευ λο γη

με νη η η η ^{u q}

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον μί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας)

ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιούμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιούμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

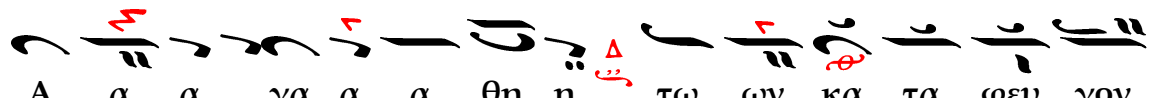
Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

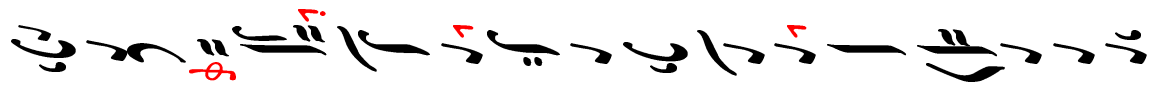
Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις

 Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον

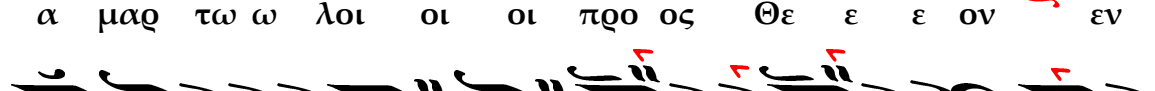
 των ε εν πι ι ι σται τη κρα ται αι αι α α α σα

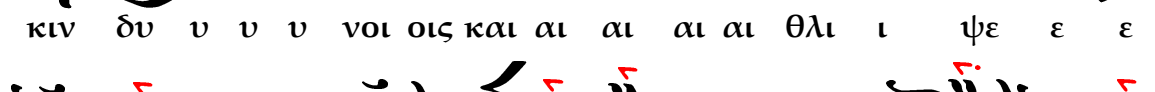
 χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν

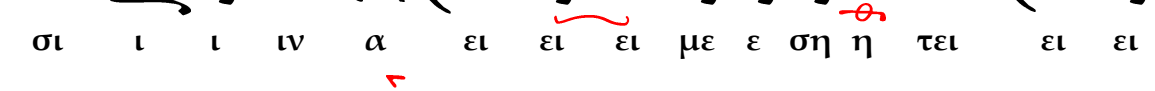
 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν

 κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε

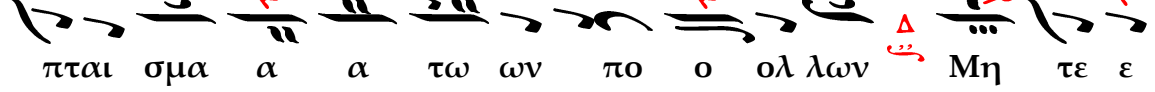
 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει

 αν οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο

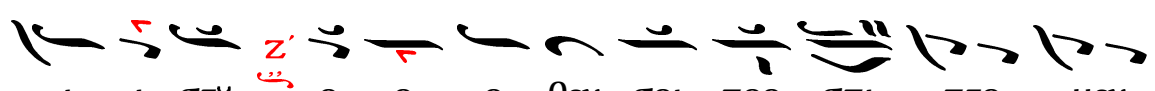
 πται σμα α α τω ων πο ο ολ λων Μη τε ε

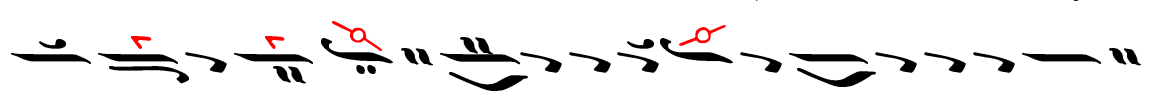
 ε ε ε ερ τσ ς ς ς Θε ς ς ς τσ ς Υ υ ψι

 ι ι στσ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν

 ρυ υ υ υ σαι αι πα α α της πε ρι στα α α σε ω ως

 τσ ς ς ςς δς ς λς ς ςς σς ς ς ς

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
